

עת"א 2910/06/15 - מור לוי (עציר), נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

24 יוני 2015

עת"א 2910-06-15 לוי(עציר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

מור לוי (עציר), ת"ז 205664113

העותר

נגד

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

המשיבים

2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירה זו הוגשה כנגד תנאי כליאה קשים אשר על פי הנטען העותר הוחזק בהם בבית מעצר קישון. על פי הטענות כפי שעלו הן בכתב העתירה והן בדיון בפני, הוחזק העותר בתנאים שהם דומים לאלה בהם מוחזק אסיר המוגדר כאסיר בעל סיכון בריחה גבוה. נטען כי הוא אזוק ברגליו כאשר הוא יוצא מהתא לקנטינה ומוחזק בתנאים שהם קשים מאשר עצורים אחרים.

במהלך הדיון שהתקיים ביום 14.6.15 הבהירה ב"כ שב"ס כי למעשה טרם נקבע סיווגו של העותר. ב"כ שב"ס ציינה כי קיימים מידעים מודיעיניים אשר חייבו את החזקתו של העותר בתנאים מיוחדים שיש בהם כדי לשמור על ביטחונו ועל ביטחונם של אחרים מפניו. עם זאת, התבקשה ארכה של שבעה ימים לצורך בחינת עניינו של העותר.

מהודעה שהוגשה לבית המשפט ביום 23.6.15 עולה כי העותר לא דייק בטענותיו בכל הנוגע לתנאים בהם הוא מוחזק בבית מעצר קישון. עם זאת וללא כל קשר לאמור, התקבלה החלטה להעבירו לכלא שיטה. בכלא שיטה, אליו הועבר העותר, הוא נמצא באגף אשר בתוכו נמצא מרכז לתקשורת טלפונית ומרכז למכירת מוצרים לאסירים, כך שאין צורך בהוצאתו מהתא אזוק.

מעת שהועבר העותר למתקן כליאה אחר, ממילא אין עוד צורך לדון בעתירתו אשר הופנתה כנגד תנאי כליאה בהם הוחזק במתקן המעצר בו שהה קודם לכן. עם זאת, מצאתי לנכון להעיר כי הוצגו בפני מידעים מודיעיניים אשר הצביעו על הצורך בנקיטת אמצעי ביטחון מיוחדים בעניינו של העותר. מכאן שלא ניתן לומר שהחלטת שב"ס לנקוט באמצעי פיקוח מיוחדים, לרבות בדרך של הוצאת העותר מתאו כאשר הוא אזוק, היא החלטה בלתי סבירה או שהתקבלה משיקולים שאינם מן העניין.

נזכיר לעניין זה כי חובתו של שב"ס, בראש ובראשונה, לשמור על ביטחון הציבור וכן לשמור על ביטחון הכלואים. במערכת זו מצויים גורמים שונים שיש להם סכסוכים האחד עם השני, ובנסיבות אלו יש הכרח לנקוט גם באמצעי ביטחון בתוך הכלא, בממשק שבין האסירים לבין עצמם, ולא רק באמצעי ביטחון שמטרתם הגנה על הציבור שמחוץ לכלא. זו חובתו של שב"ס. ההחלטות בעניינו של העותר התקבלו מטעמים אלו, על בסיס מידעים המהווים ראיות מנהליות מספיקות, במסגרת סמכותו של מפקד בית המעצר ומשיקולים ענייניים. לא מצאתי כי נפל פגם אשר היה בו כדי להצדיק התערבות של בית משפט.

מצאתי לנכון להבהיר את האמור למעלה מן הצורך, מאחר וכאמור כעת מצוי העותר בבית מעצר אחר ובתנאי כליאה אחרים, וממילא שמורות לו זכויותיו להגיש עתירה חדשה, ככל שהדבר ידרש.

העתירה, כפי שהובאה בפני, נדחת מאחר וכאמור, ההחלטה נשוא העתירה התקבלה כדין.

יש לשלוח פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ז' תמוז תשע"ה,
24 יוני 2015, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא